

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.1027/11
Дана 6.04.2016. год.
Београд
ул. Савска бр. 17а

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Ганића - председника већа и судија поротника Соње Антић и Предрага Ивановића – чланова већа, у кривичном поступку против **окр. Марка Живојиновића** због кривичног дела Убиство на мах из члана 115 КЗ-а, по оптужници ВЈТ-а у Београду, Кт.бр.597/11 од 24.10.2011. године, измењеном и допуњеном 05.02.2016. године, после одржаног јавног главног претреса, у присуству окр. Марка Живојиновића, његовог браниоца адв. Владана Гајића и заменика ВЈТ-а Весне Сталетовић, једногласно је донео и јавно објавио дана 06.04.2016. године

ПРЕСУДУ

Окр.МАРКО ЖИВОЈИНОВИЋ [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 26.07.2011. године око 06,00 часова у изнајмљеном стану у улици [REDACTED] у Београду, у стању битно смањене

урачунљивости, при чему је био свестан свог дела и његове противправности и хтео његово извршење, лишио живота на мах свог сина [REDACTED], доведен без своје кривице у стање јаке раздражености нападом, тако што је, након напада оштећеног који је искочио испод стола у моменту када је окривљени ушао у дневну собу и појурио га око стола уз вику и псовке и пошто га је сустигао, замахнуо ка њему подигнутом десном руком у којој је држао кухињски нож, дужине сечива 9cm уз претњу „Заклаћу те“, окривљени у стању повишене емоционалне напетости - афективном стању страха високог интензитета изазваним поступком пок. [REDACTED], из револвера марке „Застава“, модел М83/93, 357 Магнум, фабричког броја 53421, који је непосредно пре уласка у дневну собу донео из ормана у ходнику зграде, испалио три пројектила у правцу оштећеног, кога су погодила два пројектила и нанела му повреде у виду устрелине грудног коша са улазно-излазним отворима у левом потплећном пределу и десном дојкином пределу и нагњечину коже на задњој страни десне надлактице, у средњој трећини, које су, у укупном дејству процењено, представљале тешку телесну повреду опасну по живот од које је оштећени, услед искрвављења из устрелине плућа и раскиданих крвих судова дуж канала устрелине грудног коша преминуо на лицу метста,

-чиме је извршио кривично дело Убиство на мах из члана 115 КЗ-а

Па га суд, применом чл. 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 26.07.2011.године па до 26.10.2011. године, с тим што одређује да се казна има извршити у просторијама у којима окривљени станује и то у улици [REDACTED] у Београду.

Уколико осуђени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању од 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак изречене казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 87 КЗ-а према окр. Марку Живојиновићу изриче се

**МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ
ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА**

И то:

-један пиштољ марке „Застава“, модел М83/93, 357 Магнум, фабричког броја 53421

На основу члана 264 став 4 ЗКП-а окр. Марко Живојиновић ослобађа се дужности накнаде трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстав суда.

Образложење

Оптужницом ВЈТ-а у Београду, Кт.бр.597/11 од 24.10.2011. измењеном и допуњеном 05.02.2016. године окр. Марку Живојиновићу стављено је на терет извршење кривичног дела Убиство на мах из члана 115 КЗ-а.

После одржаног главног претреса и спроведеног доказног поступка и то: саслушањем окр. Марка Живојиновића, испитивањем сведока [REDACTED] и [REDACTED], испитивањем вештака Бранка Мандића и Ђорђа Алемпијевића и упознавањем на сагласан предлог странака са Записником о увиђају Кри.1724/11-Ки.634/11 од 26.07.2011. године, Потврдом о привремено одузетим предметима бр. 13674/11 од 26.07.2011. године, Извештајем о прегледу трагова употребе ватреног оружја бр.18212/11, Записником о обдукцији С.бр.131/2011, налазима и мишљењима вештака Ђорђа Алемпијевића и Бранка Мандића, Извештајем Института за ментално здравље – Одсека за епилепсију и клиничку неурофизиологију, Извештајем Специјалне болести за болести зависности од 31.12.2015. године и изводом из казнене евиденције за окриљеног, суд је, ценећи све доказе појединачно и у њиховој међусобној вези, утврдио чињенично стање онако како је то наведено у изреци пресуде.

Окр. Марко Живојиновић у својој одбрани у потпуности је признао извршење кривичног дела. Навео је да је пок. [REDACTED] био добар дечко, све док није почео да се дружи са проблематичним момцима који су били на рехабилитацији у „Селтерсу“. Почео је да бежи из школе, и вероватно је тада и почео да користи наркотике. Када је почео да је дрогира кренуо је да малтретира окр. Марка Живојиновића и своју мајку. У међувремену се цела породица преселила за Београд јер су кућу морали да

продају због лоше финансијске ситуације, а малтретирање се наставило. Наводи да је све то могао да истрпи као отац, да га малтретирање није болело физички, већ људски јер му је било јако страшно, а [REDACTED] понашање очигледно је било последица криза у којима је био. Отприлике недељу или десет дана пре него што се све десило, кћерка и супруга су се одселиле и нашле други смештај после једног великог инцидента када је пок. [REDACTED] своју мајку ударао лап-топом у главу. Иначе, мајка и ћерка су више пута ишле и код психијатра, а ову ситуацију са лап-топом су чак пријавиле полицији која је и дошла. Што се тиче пок. [REDACTED], окривљени Марко Живојиновић наводи да су покушали да га излече више пута, ишли су и у Драјзерову и у Палмотићеву и на ВМА. Он је у почетку прихватио лечење и примао је терапију, али би касније одустајао. Изјавио је да је његов син имао и суицидне проблеме, више пута је покушао да изврши самоубиство, два пута је покушао да скочи са симса зграде, а једном приликом је и пререзао вене. Дана када се ово десило, пок. [REDACTED] је отишао је на спавање око 04,00 часова ујутру, а окривљени је легао да спава у дневну собу. Након сат или два, зачуо је неку буку, али је мислио да то није [REDACTED] јер он иначе спава до подне, а и постоји отвор на зиду његове собе преко кога се може чути шта се дешава у соби. Устао је и отишао да провери да ли се пиштољ који се налазио у орману испред улазних врата налази на свом месту. Иначе тај пиштољ је више пута премештао, зависно од ситуације, а кад год би се пробудио у току ноћи увек га је проверавао. Када је том приликом изашао, видео је да пиштољ, који је иначе умотан у пешкир, није потпуно сакривен, односно да му је вирела дршка, па га је, ради сигурности, унео у кућу. Када је ушао у трпезарију, одједном је [REDACTED] искочио испод трпезаријског стола са супротне стране и почео да урличе и да га јури око стола. Окривљени наводи да не може да се најјасније сети баш свих детаља јер му је јако тешко, али да мисли да су се јурили око стола најмање три круга, можда и више. Том приликом је псовао а вероватно му је и претио. У једном тренутку га је сустигао и био надокхват окривљеног и замахнуо ка њему десном руком у којој је видео неки метални бљесак. Не зна шта му је било у руци, али је претпоставио да је неки метални нож или шрафцигер и тада је [REDACTED] рекао „Заклаћу те“. Окривљени се тада јако препао и то најпре кад је пок. [REDACTED] повикао да ће га заклати, а још више када је замахнуо ка њему, па је услед те препасти испалио хице насумице. У тренутку пуцања био је највероватније окренут лицем према [REDACTED]. Када се то десило, позвао је полицију и супругу и ћерку. Кад је дошла полиција, он није био у стану, већ напољу, односно у колима. Напомиње да једном приликом када су се свађали [REDACTED] је имао нож у руци, али га је све време током препирке држао иза леђа, ово је био први пут да је неким сечивом замахнуо ка њему. Пиштољ из којег је пуцао купио је око 1993. године, а из Кораћице га је пренео у Београд 15 или 20 дана пре догађаја, јер је желео да га прода пошто му је био потребан новац, а и почело је плаћање пореза на оружје. Окривљени је навео да о проблемима са [REDACTED] није причао другима, али да предпоставља да су рођаци и пријатељи знали шта се дешава. У завршној речи поновио је да је крив за извршење кривичног дела.

Сведок [REDACTED] изјавила је да није очевидац догађаја. Наводи да су проблеми са пок. [REDACTED] почели док су још становали у Кораћици, док је он био средња школа, када је почео да се дружи са проблематичним момцима које је упознао у Рехабилитационом центру у Младеновцу. Када је она изгубила посао, решили су да се породично преселе у Београд јер је [REDACTED] сестра требало да упише факултет. У то време је [REDACTED] почео чудно да се понаша, почео је да не води рачуна о личној хигијени, није дозвољавао да ико уђе у кућу и од лепог и васпитаног момка претворио се у запуштеног и мршавог. Излазио је из куће ретко, можда једном у два месеца и врло брзо се враћао. Сведок наводи да је у току 2010 године чак и разговарала са психијатром о његовом понашању. Физички насртаји од стране [REDACTED] на Марка почели су 2-3 године пре самог догађаја, прво су били ређи, а онда учесталији када се Марко вратио из Русије. [REDACTED] је понекад ударао Марка оним што му се најде под руком, то је могла бити пепељара или нешто од посуђа, али се Марко никад није бранио. У исто време, дакле пре око 2-3 године, [REDACTED] је почео да буде агресиван и према њој. Више пута је покушао да се убије, чак га је отац два пута спречио да скочи са симса из стана [REDACTED]. Своје незадовољство, па и породичну материјалну ситуацију сваљивао је на оца. Сведок наводи да су их сви ти вербални сукоби дешавали ноћу и да су их исцрпљивали и сводили су се на [REDACTED] опширну причу, а који је често реаговао тако што би скакао са места на коме је седео, пролазио оцу и почео да га удара и шутира, али му Марко никад није узвратио. Почео је физички и на њу да насрће, чак је једном приликом док је спавала ударао ћеркиним лап топом по глави, а једном угасио пикавац на нози јер није хтела да му одговори када ће му купити нови компјутер. Сећа се да ју је 02.05.2011. позвао на посао и рекао да су му пукле сушалице на компјутеру и да се не враћа кући без нових, на шта је она одговорила да је не уцењује. Десетак минута након овог разговора позвао ју је муж, окр. Марко Живојиновић, и мирним гласом рекао да је [REDACTED] разбио компјутер и изгазио га. Тада јој је постало јасно да нема никакве наде да се [REDACTED] понашање поправи. После овог догађаја није разговарао са укућанима, а наставио је да физички насрће на оца. Дана 16.07.2011. године око 5 сати ујутру [REDACTED] ју је пробудио и позвао да устане, Марко је већ био будан, а [REDACTED] је био потпуно сређен и обријан, рекао је да су никаква породица и да нису никакви родитељи и тражио је паре за такси јер хоће да иде да се убије. Сведок наводи да то није схватила озбиљно јер је он стално причао да хоће да се убије и рекла му је „Иди ради шта хоћеш“. Након тога [REDACTED] ју је ухватио за лице и почео да јој заврће главу на једну и другу страну и рекао „Идем, али не идем сам“. Она се некако искобељала а [REDACTED] је наставио да псује и прети да ће је убити коментаришући да све ово није живот и да су они криви за начин на који он живи. Сведок каже да није била способна да иде на посао и да јој је ћерка рекла да треба да позову Хитну помоћ, што су они и учинили. Лекару је испричала да мисли да је [REDACTED] депресиван и да не излази и рекла му је које лекове пије, а на своју руку је почео да пије „золофт“, „бенседин“ и „кафетин“. Лекарци су констатовали да је он агресиван и да треба позвати полицију. Полиција је дошла, разговарала је са њима и лекарима, а они су јој рекли да не треба да их зову због оваквих

ставри и да [REDACTED] није ништа. Сутрадан се са ћерком одселила из стана, само зато што се плашила да би [REDACTED] можда могао да је убије, а то није желела због њега, није хтела да заврши у затвору са свешћу да је убио мајку. Њих две су изнајмиле гарсоњеру [REDACTED], а [REDACTED] то није знао. Неколико дана након тога, [REDACTED] је [REDACTED] послао поруку „Не бих да те трипујем, али [REDACTED] и Марко су ме оставили, немам шта да једем, она се вероватно убила, још само да се ослободим Марка“. Сведок наводи да се виђала са Марком сваког дана да би му давала новац за храну. Није могла финансијски да издржи да плаћа два стана, али [REDACTED] није желела да се њих две врате у стан. Марко се и даље надао да ће са [REDACTED] све бити у реду. Са њим се чула у понедељак и том приликом јој је рекао да је стање катастрофално, а у уторак ујутру око 6 сати позвао је [REDACTED] која је почела да вришти и плаче. Сведок је изјавила да је знала да њен супруг поседује оружје, да је за тај пиштољ имао дозволу, а он је иначе стајао у Кораћици. Марко је донео пиштољ у Београд јер је испразнио целу кућу у Кораћици, и рекао јој је да сада стоји у ципеларнику испред улазних врата. [REDACTED] за пиштољ није знао. Иначе, у кући су посклањали све оштре предмете, односно у кући није било ножева ни шфарцигера нити сличних предмета.

Сведок [REDACTED] изјавила је да је њен брат [REDACTED] био добар и нормалан младић све док, око 1999. године, није почео да се дружи са особама из криминогене средине које је упознао у „Селтерсу“, он се на неки начин дивео криминалцима. Касније, око 2007. године се потпуно повлачи у себе, дан и ноћ је играо игрице на компјутеру, изгубио је везу са реалношћу и временом. Такво његово понашање се касније претворило у агресију, прво према себи, а касније и према родитељима. Малтене сваки дан је ударао и малтретирао родитеље, чак је и покушао да се убије два пута. Око 10 дана пре него што се све десило, била је присутна када је након играња неких видео игрица са насиљем скочио на мајку и покушао да јој заврне врат, а потом јој је угасио цигару на стоплу. Сведок каже да она више није могла да издржи, слагала је [REDACTED] да иде у Бугарску на саветовање, покупила мајку и њих две су изашле из стана, одселиле су се. Пошто је [REDACTED] мислио да је у Бугарској, слао јој је поруке да ће главе да падају и да неће бити сви на броју. Што се тиче односа родитеља према њима, наводи да никада нису били физички кажњавани, чак није било ни повишених тонова.

Из записника о увиђају Кри.1724/11-Ки.634/11 од 27.09.2011. године утврђено је да је на лицу места поред тела пок. [REDACTED] а, пронађен револвер, делови пројектила, оштећења од пројектила на зиду и кухињски нож.

Из потврде о привремено одузетим предметима бр. 13674/11 од 26.07.2011. године утврђено је да је од окр. Марка Живојиновића привремено одузет револвер ЦЗ М-83, модел 357 маг. Ф.бр.53421, рег.бр. 5953/93 издат од ПС Младеновац, за који поседује оружани лист бр. ЦП 00002161.

Из извештаја о прегледу трагова употребе ватреног оружја бр. 18212/11 утврђено је да су из револвера марке Застава ф.бр 53421 који је пронађен на лицу места опалене чауре затечене у његовом добошу.

Из обдукционог записника С.бр.131/2011 утврђено је да је смрт [REDACTED] насилна и да је наступила услед искрварења из раскиданог ткива плућа и раскиданих крвих судова дуж канала прострелине грудног коша, нанесене дејством пројектила испалених из ручног ватреног оружја. Рана у левом подлопатичном пределу улази је отвор прострелине, која се каналом наставља кроз поткожно меко и мишићно ткиво тог предела, VIII ребро са леве стране, улази у грудну дупљу настављајући кроз доњи режањ левог плућног крила, тело VIII грудног пршљена, средњи режањ десног плућа, II међуребарни простор са десне стране и III ребро са те стране, настављајући кроз мишиће десног дојкиног предела и завршава се излазном раном на кожи истоименог предела. Правац канала прострелине је од назад унапред, с лева удесно и одоздо навише до III ребра десно, а одатле лако пут наниже и удесно наставља кроз мишићно ткиво десног дојкиног предела, све до излазне ране. Нагњечина коже највероватније је настала тангенцијалним дејством пројектила испалених из ручног ватреног оружја. Токсиколошкохемијском анализом доказани су лекови из групе нестероидних антиреуматика и бензодиазепина

Из извештаја Института за ментално здравље, одсека за епилепсију и клиничку неурофизиологију утврђено је да је пок. [REDACTED] јавио на преглед у Институт 05.04.2005. године, када је констатовано да се налазио у изразитом типу апстиненције од децембра 2005. године, да је први контакт са хероином имао у 15-ог години, и да је предложено упућивање у Завод за болести зависности на даљи третман и лечење.

Из извештаја Специјалне болести за болести зависности од 31.12.2015. године утврђено је да се пок. [REDACTED] у Институт јавио само једном и то 31.10.2005.године, када му је отоврен картон.

Из налаза и мишљења вештака др. Ђорђа Алемпијевића од 15.10.2011. године утврђено је да је критичном приликом пок. [REDACTED] задобио повреде у виду устрелине грудног коша, са улазно-излазним отворима у левом потплећном пределу и десном дојкином пределу, у склопу чијег канала је отворена грудна дупља и наступило је повређивање оба плућна крила, као и тела VIII грудног пршљена и кичмене мождине, а у склопу канала ове устрелине настали су и преломи VIII ребра са леве и III ребра са десне стране, као и нагњечина коже на задњој страни десне надлактице, у средњој трећини. Устрелина грудног коша је у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот, док је окрзотина десне надлактице представљала лаку телесну повреду. Према томе, све повреде које је пок. [REDACTED] задобио у време наношења у укупном дејству представљале су тешку телесну повреду опасну по живот. Смрт пок. [REDACTED] је у

директној узрочно-последичној вези са устрелином грудног коша. Устрелина грудног коша са улазним отвором у левом потплећном, а излазном у десном дојкином пределу настала је када се оштећени налазио у усправном положају тела, а задњом страном окренут ка устима цеви ватреног оружја из кога је извршено опаљење. Истовремено, он је предњом страном тела био највероватније окренут према зиду на коме су констатована оштећења за која је закључено да највероватније потичу од пројектила. Око улазне ране ове устрелине микроскопски је доказано присуство утиснутих барутних честица, а истовремено нису утврђени медицински елементи који би указивали на то да су уста цеви у моменту опаљења непосредно била прислоњена на леви потплећни предео. Закључује се да је растојање од уста цеви до левог потплећног предела пок.

у моменту опаљења пројектила, било од неколико сантиметара до удаљености максималног домета несагорелих барутних честица за предметни револвер. Окрзотина локализована на десној надлактици могла је насатити, имајући у виду релативну груписаност оштећења, у кратком временском интервалу било пре било након настанка устрелине грудног коша. Имајући у виду врсту и карактер ове повреде, као и чињеницу да нема података о евентуалном присуству барутних честица око оштећења констатованих на десном рукаву мајице, не може се медицинским вештачењем поуздано утврдити растојање између уста цеви предметног ватреног оружја и десне надлактице пок.

када је он задобио ову повреду. Приликом испитивања на главном претресу, вештак је у целости остао при поднетом налазу и мишљењу, додајући да с обзиром на локализацију улазно-излазног отвора прострелине грудног коша закључује да се пок. у моменту задобијања ове устрелине налазио задњом страном окренут ка устима цеви ватреног оружја али да је положај његовог тела био такав да је оно било највероватније савијено пут унапред и у извесној мери ротирано удесно, што указује на извесну динамику и интеракцију између пок. и окр. Марка Живојиновића у моментима који су претходили испаливању пројектила којима је нанета устрелина грудног коша. Идентично објашњење може се односити на повреду која је констатована у пределу десне надлактице у средњој трећини.

Из налаза и мишљења вештака др. Бранка Мандића од 16.06.2015. године утврђено је да је окр. Марко Живојиновић особа са уравнотеженом структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама солидног просека. У време извршења кривичног дела које му се ставља на терет окривљени се налазио у стању повишене емоционалне напетости чији психолошки садржај је био афект страха високог интензитета. Његове способности схватања значаја свог дела као и могућност управљања поступцима биле су битно смањене. С обзиром на то да код испитаника вештак није уставновио постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, друге теже душевне поремећености, мера безбдности медицинског карактера није индикована нити предложена суду. Приликом испитивања на главном претресу, вештак је у потпуности остао при свом налазу и мишљењу, додајући да је приликом процене душевног стања и урачунљивости окр. Марка Живојиновића имао

у виду дугогодишњу ситуацију са неспоразумима и конфликтима са [REDACTED], па закључује да је ова ситуација код њега створила стање сталне емоционалне напетости и значајно снижавала праг толеранције на фрустрације. Имајући у виду врсту непосредног конфликта са сином, а који је претходио догађају, закључује да је код окр. Марка Живојиновића током овог конфликта дошло до наглог пораста ове емоционалне напетости чији је психолошки садржај био афекат страха високог интензитета, који јесте медицинска компонента стања јаке раздражености.

Суд је у потпуности прихватио налазе и мишљења вештака Ђорђа Алемпијевића и Бранка Мандића будући да су дати у свему према правилима струке и у складу са задатком вештачења.

Имајући у виду спроведен доказни поступак, суд је на несумњив и поуздан начин утврдио да је 26.07.2011. године око 06,00 часова, у изнајмљеном стану у улици [REDACTED], у стању битно смањене урачуњљивости, при чему је био свестан свог дела и желео његово извршење, окр. Марко Живојиновић лишио живота на мах свог сина, пок. [REDACTED]. Наведено произилази из Записника о увиђају Кри.1724/11-Ки.634/11 од 27.09.2011. године, Обдукционог записника С.бр.131/2011 године, налаза и мишљења вештака Бранка Мандића и Ђорђа Алемпијевића. У даљем току поступка суд је, на основу детаљне и јасне одбране окр. Марка Живојиновића, утврдио је да је пок. [REDACTED] искочио испод стола у моменту када је окривљени ушао у дневну собу и појурio га око стола уз вику и псовке, и пошто га је сустигао, замахнуо ка њему подигнутом десном руком у којој је држао кухињски нож, дужине сечива 9цм уз претњу „Заклаћу те“, а што је потврђено и записником о увиђају из којег је утврђено да је на лицу места, у близини тела пок. [REDACTED] затечен кухињски нож. Из налаза и мишљења вештака др. Бранка Мандића суд је утврдио да се окривљени налазио у стању повишене емоционалне напетости – афективном стању страха високог интензитета изазваним поступком оштећеног. На основу Записника о увиђају, Обдукционог записника и са њима сагласне одбране окр. Марка Живојиновића суд је даље утврдио да окривљени из револвера марке „Застава“, модел М83/93, 375 Магнум, фабричког броја 53421, који је непосредно пре уласка у дневну собу донео из ормана у ходнику зграде, испалио три пројектила у правцу оштећеног кога су погодила два пројектила и нанела му повреде у виду устрелине грудног коша са улазно-излазним отворима у левом потплећном и десном дојкином пределу и нагњечину коже на задњој страни десне надлактице, у средњој трећини. У укупном дејству процењено, наведене повреде су представљале тешку телесну повреду опасну по живот од које је оштећени, услед искрварења из устрелина плућа и раскиданих крвних судова дуж канала устрелине грудног коша преминуо на лицу места.

Суд је у потпуности прихватио одбрану окр. Марка Живојиновића имајући у виду да је иста јасна, логична, животна и потврђена осталим изведеним доказима и то исказима сведока [REDACTED] и

[REDACTED], које је суд такође прихватио јер су објективни и сагласни изведених доказима, а из којих је утврђено да је пок. [REDACTED] неколико година уназад малтретирао чланове породице, а највише свог оца. Окр. Марка Живојиновића, а његово понашање последица је зависности од коришћења опојне дроге хероин, што је потврђено Извештајем института за ментално здравље и извештаја Специјалне болести за болести зависности. Увидом у фотодокументацију утврђено је да је у близини тела пок. [REDACTED] пронађен метални кухињски нож, што је у складу са наводима окривљеног да га је пок. [REDACTED] напао, при чему је у руци држао метални предмет за који је мислио да је нож или шрафцигер, а који је рефлектовао светлост коју је он видео. Наведено је потврђено и исказом вештака Ђорђа Алемпијевића који је навео да је, на основу положаја улазно-излазне устрелине на телу пок. [REDACTED] закључио да је он приликом задобијања ране био у извесној мери ротиран удесно, што указује на извесну интеракцију и динамику између њега и окривљеног. Такође, из налаза и мишљена вештака Бранка Мандића утврђено је да је немогућност окривљеног да конфликтну ситуацију која је постијала реши на адекватан начин код њега генерисало стање континуиране емоционалне напетости и снижавало му праг толеранције на фрустрације. Током конфликта са пок. [REDACTED], дошло је до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости, која је попримила квалитет афекта страха високог интензитета услед које су му способност схватања свог дела и могућност управљања поступцима биле битно смањене, а што је у потпуности у складу са одбраном окривљеног да се, у тренутку извршења дела јако препао, те је хице испалио насумице услед јаке препасти.

Приликом доношења одлуке, суд је имао у виду и наводе браниоца окривљеног да је окр. Марко Живојиновић поступао у нужној одбрани, и да постоје услови да окривљеног ослободи од казне или да му казну ублажи. Међутим, на основу Записника о увиђају, Записника о обдукцији и налаза и мишљења вештака Ђорђа Алемпијевића утврђено је да је устрелина грудног коша настала када се пок. [REDACTED] налазио у усправном положају тела, задњом страном окренутом ка устима цеви ватреног оружја из којег је извршено опаљење. Истовремено, он је предњом страном тела био окренут ка зиду на коме су констатована оштећења. Дакле, у тренутку када је задобио повреде које су довеле до смрти, пок. [REDACTED] био је леђима окренут ка окривљеном, што значи да се није постоја истовремени напад, односно да је напад већ био одбијен претходним радњама окривљеног. Суд је, на основу претходно наведеног, закључио да нема услова за примену института нужне одбране. Правно квалификујући овако утврђено чињенично стање, суд је нашао да су се у радњама окривљеног Марка Живојиновића стекла сва законска битна објективна и субјективна обележја кривичног дела Убиство на мах из члана 115 КЗ-а. Из претходно описаних радњи произилази да је окривљени поступао са директним умишљајем, да се налазио у стању битно смањене урачунљивости, да је био свестан свог дела и његове забрањености.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чланом 54 КЗ-а, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног узео у обзир личне и породичне прилике, држање окривљеног после извршеног кривичног дела и околност да је у потпуности признао извршење, док отежавајућих околности није било.

Ценећи посебно друштвену опасност кривичног дела и имајући у виду сврху изрицања кривичних санкција и степен кривичне одговорности окривљеног, суд је адекватно напред наведеном, применом одредби чланова 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ-а, у границама прописаним законом, окр. Марка Живојиновића осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 26.07.2011. године па до 26.10.2011. године, с тим што је одредио да се казна има извршити у просторијама у којима окривљени станује, и то у улици [REDACTED] у Београду. Приликом доношења одлуке о врсти и начину извршења казне, суд је имао у виду и интерес целокупне породице Живојиновић и потребу да се после ове породичне трагедије што пре опораве и наставе са нормалним животом.

На основу члана 264 став 4 ЗКП-а, суд је окр. Марка Живојиновића ослободио дужности накнаде трошкова кривичног поступка јер сматра да би, имајући у виду тешку материјалну ситуацију окривљеног, њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање и издржавање лица које је по закону дужан да издржава.

На основу члана 87 КЗ-а суд је према окр. Марку Живојиновићу изрекао меру безбедности одутимања предмета и то једног пиштоља марке „Застава“, модел М83/93, 357 Магнум, фабричког броја 53421, имајући у виду да се ради о предмету који је био употребљен за извршење кривичног дела.

Приликом доношења одлуке, суд је имао у виду и друге изведене доказе и наводе странака, али је с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање оценио да нису од битног уицаја на евентуално другачије пресуђење у овој кривично-правној ствари.

Записничар
Сара Симић

Председник већа - судија
Зоран Ганић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, преко овог суда,
у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.